

Eiropas Reģionu komitejas atzinums “Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšana”

(2017/C 088/13)

Ziņotāja: Anne Quart (DE/PSE), Brandenburgas federālās zemes Tieslietu, Eiropas lietu un patērētāju aizsardzības ministrijas valsts sekretāre Eiropas lietu un patērētāju aizsardzības jautājumos

Atsauces dokuments: JOIN(2015) 50 final

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. uzskata, ka stabilitātes un labklājības veicināšanai ES kaimiņreģionos vajadzētu būt vienai no ES ārpolitikas un drošības politikas galvenajām prioritātēm; aicina Eiropas ārpolitikas izstrādāšanā un īstenošanā ņemt vērā vietējo un reģionālo pašvaldību (VRP) potenciālu. Reģionu komitejai būtu jāsniedz nozīmīgs ieguldījums uzticēšanās veidošanā un reģionālā un vietējā līmeņa starptautiskajā sadarbībā;
2. norāda, ka Eiropas kaimiņattiecību politikai (EKP) var būt paliekoša ietekme tikai tad, ja tā sniedz ES dalībvalstu un EKP valstu iedzīvotājiem konkrētu labumu; aicina noteikt šo aspektu par vienu no centrālajiem elementiem jaunās stratēģijas īstenošanā;
3. secina, ka EKP galvenokārt ir Eiropas Savienības iestāžu, kā arī dalībvalstu un kaimiņvalstu valdību projekts. RK uzsver, ka programmu un projektu sekmīga īstenošana gan ES dalībvalstīs, gan arī iesaistītajās trešās valstīs būtiski ietekmēs reģionālo un vietējo līmeni. RK aicina prioritāri stiprināt sadarbību vietējā un reģionālā līmenī un valstu pilsonisko sabiedrību mijiedarbību EKP ietvaros, kā arī nodrošināt atbilstošu finansējumu. Vietējās un reģionālās pašvaldības un to apvienības būtu jāiesaista visos EKP īstenošanas posmos, sākot no plānošanas līdz demokrātiskai kontrolei; uzskata, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām un to apvienībām būtu jāpiedalās asociācijas komiteju un padomju darbā un jāsaņem pastāvīgo novērotāju statuss;
4. aicina īstenot vairāk konkrētu projektu, lai veicinātu tiešus personiskus kontaktus; uzskata, ka ir jāpiešķir vairāk līdzekļu pārrobežu sadarbībai, partnerībai starp pašvaldībām un zinātnes, kultūras un jaunatnes apmaiņai; atkārtoti aicina iesaistīt partnerus Eiropas Savienības programmās, piemēram, *Erasmus*; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir pievērsusi lielu uzmanību vīzu režīma atvieglošanas jautājumam un nākusi klajā ar konkrētiem priekšlikumiem attiecībā uz Ukrainu un Gruziju; apliecina savu atbalstu sadarbībai vīzu režīma un mobilitātes jautājumos ar tām EKP partnervalstīm, kas to vēlas, tostarp attiecībā uz vīzu režīma liberalizāciju un dialoga atvieglošanu;
5. atgādina savā 2015. gada 9. jūlija atzinumā “Jauna Eiropas kaimiņattiecību politika” sniegtos priekšlikumus; aicina Eiropas Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) tos ņemt vērā stratēģijas īstenošanā;
6. norāda, ka bruņoto konfliktu, spēka lietošanas, teritoriālās suverenitātes pārkāpumu, cilvēktiesību un tautu līdztiesības principa pārkāpumu, terorisma un nopietnās destabilizācijas dēļ daudzās ES kaimiņvalstīs un kaimiņreģionos ir pieaudzis cilvēku bojāejas gadījumu, ievainojumu un iekšzemē pārvietotu cilvēku skaits, palielinājusies piespiedu migrācija un ir grūti veidot noturīgas partnerības. Uzsver, ka ir svarīgi atteikties no ģeopolitiskiem apsvērumiem un nepieņemt vēlamo par esošo, bet gan noteikt reālistiskus mērķus, kuru pamatā ir reālistisks novērtējums, un organizēt sadarbību starp partneriem, kuriem ir patiesa interese kopīgi darboties un spēja sasniegt ilgtermiņa mērķus; uzsver: lai gan diferenciacija ir vajadzīga, ir jā saglabā arī līdzsvars starp austrumu un dienvidu kaimiņreģioniem;

7. norāda, ka ilgtspējīga var būt tikai tāda partnerība, kuras pamatā ir līdztiesība un abpusējs labums, un atzinīgi vērtē to, ka Komisija EKP pārskatīšanā šim jautājumam pievērš īpašu uzmanību; attiecībā uz EKP partnerību aicina īstenot praksē līdztiesīgas abpusējās atbildības koncepciju;

8. jo īpaši uzsver, ka nedrīkst tikt apdraudēta cilvēktiesību un starptautiskajos tiesību aktos nostiprināto humanitāro noteikumu konsekventa ievērošana. Šajā sakarā norāda, ka konflikti, kas ir satricinājuši daudzas EKP partnervalstis, rada jaunus izaicinājumus saistībā ar bēgļu aizsardzību un starptautisko humanitāro tiesību ievērošanu un ka ir jāizstrādā jaunas metodes, kas ietvertu jaunus un efektīvākus instrumentus, kuru mērķis ir nodrošināt Eiropas un starptautisko standartu pilnīgu piemērošanu bēgļu aizsardzības jomā. Turklāt uzsver, ka gaidāmajās sarunās ar daudzām EKP partnervalstīm par globāliem migrācijas nolīgumiem būtu jāiesaista vietējās pašvaldības un savstarpēji ciešāk jāintegrē migrācijas politika un kaimiņattiecību politika, lai novērstu pretrunas un neatbilstības;

Stabilitāte Eiropas Savienībā un tās kaimiņvalstīs

9. uzsver, ka Eiropa savu kaimiņreģionu stabilitāti un labklājību var ietekmēt galvenokārt ar ES sociāli ekonomiskā modeļa pievilcīgumu, ES dalībvalstu vienotību un solidaritāti, ilgtspējīgu attīstību, demokrātiju un cilvēktiesību un demokrātisko brīvību ievērošanu; nozīmīgākais ieguldījums ES kaimiņvalstu stabilizācijā ir ES stabilitāte un uzticība savām vērtībām un principiem;

10. aicina drošības apdraudējumus analizēt kompleksi, vispirms pievēršoties nestabilitātes cēloņiem; uzsver, ka pirmkārt ir jānovērš aktuālo drošības un migrācijas problēmu sociāli ekonomiskie cēloņi, un atzinīgi vērtē ES apņemšanos sadarboties ar EKP partneriem, īstenojot ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus; aicina pievērst papildu uzmanību sociālo tiesību veicināšanai, jo ilgtspējīga ekonomiskā un sociālā attīstība ir būtiski svarīga stabilitātes nodrošināšanai kaimiņreģionos; uzsver, ka darbvietu radīšanai ir izšķiroša nozīme vairuma kaimiņvalstu nākotnē, un atbalsta to, ka īpaša uzmanība tiek pievērsta jauniešu nodarbināmībai, kā arī mazo un vidējo uzņēmumu darbības veicināšanai; uzsver, ka tam ir vajadzīga daudzlīmeņu pieeja, sākot no valsts līdz reģionālajam un vietējam līmenim, kā arī reģionālā, apakšreģionālā un pārrobežu sadarbība; aicina izstrādāt nozaru sadarbības programmas tā, lai tās varētu īstenot vietējās un reģionālās pašvaldības;

11. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Komisija ir izvirzījusi priekšlikumu izveidot jaunu satvaru partnerattiecībām ar trešām valstīm un jaunu Eiropas Ārējo investīciju plānu, kuru mērķis ir izskaust migrācijas pamatcēloņus, mobilizējot ieguldījumus, pilnveidojot tehnisko palīdzību un atbalstot ekonomikas un strukturālās reformas, lai uzlabotu uzņēmējdarbības vidi un politikas vidi vispār; aicina šajā procesā iesaistīt Eiropas reģionālās un vietējās pašvaldības;

12. sagaida, ka jaunajos "Migrācijas paktos", par kuriem, ņemot vērā 2016. gada 7. jūnija paziņojumu par jauna satvara izveidi partnerībai ar trešām valstīm, ES ved sarunas ar Jordāniju un Libānu, tiks panākts līdzsvars starp bēgļu vajadzībām, šo valstu vajadzībām un apstākļiem un ES un tās dalībvalstu vēlmēm, vienlaikus nodrošinot cilvēktiesību un starptautiskajos tiesību aktos paredzēto humanitāro standartu ievērošanu;

13. atjauno savu apņemšanos attiecībā uz Tunisijas tautu un aicina īstenot patiesi dziļu un visaptverošu ES un Tunisijas partnerību; uzsver, ka, turpinot mierīgu un demokrātisku šīs valsts virzību uz ekonomikas un drošības stabilitāti, tiktu dots pozitīvs signāls visām EKP valstīm; uzsver, ka ir būtiski jāpalielina ES palīdzība Tunisijai, lai atbalstītu demokrātiskas pārejas nostiprināšanu, sekmētu investīcijas un attīstību visās tautsaimniecības nozarēs un visā sabiedrībā, īpašu uzmanību pievēršot darbvietu radīšanai un kvalitatīvu, visiem pieejamu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai; atzīmē, ka ir uzsāktas sarunas par tālejošu brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Tunisiju, un aicina Komisiju piemērot visaptverošu pieeju, lai gādātu, ka šis nolīgums ir abpusēji izdevīgs, vienlaikus ņemot vērā ievērojamās ekonomikas atšķirības starp abām pusēm;

14. aicina prioritāri atbalstīt vietējās un reģionālās pašvaldības gan Eiropas Savienībā, gan EKP valstīs, lai nodrošinātu pienācīgas kvalitātes pamatpakalpojumus bēgļiem, nevis tos nosūtītu uz trešām valstīm, kā arī ilgtermiņā sekmētu ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko attīstību šo cilvēku izcelsmes vietās un reģionos; norāda, ka bēgļi, kas ierodas Eiropā no kaimiņvalstīm, nākotnē var būt saikne starp ES un šīm kaimiņvalstīm;

15. ņemot vērā reliģisko radikalizāciju, nacionālismu, ekstrēmismu un terorismu, aicina izstrādāt stratēģijas un nodrošināt atbilstošus instrumentus, lai veicinātu starpkultūru dialogu Eiropas Savienībā un ar tās kaimiņvalstu sabiedrību, uzsverot vietējo un reģionālo pašvaldību atbildību un potenciālu šajā jomā; mums ir vajadzīgs šis dialogs starp politiķiem, taču arī starp pilsonisko sabiedrību un jo īpaši iedzīvotājiem;

16. uzsver, ka stabilitātei Eiropā ir nepieciešamas labas kaimiņattiecības ar EKP valstīm un to kaimiņvalstīm; norāda, ka ekonomiskā sadarbība un politiskais dialogs starp ES un Krievijas Federāciju ir īpaši svarīgi; ekonomisko un politisko attiecību ar Krieviju normalizēšanās ir atkarīga no Minskas vienošanās pilnīgas īstenošanas; norāda, ka pašvaldību, pilsoniskās sabiedrības un uzņēmējdarbības līmenī sadarbība un dialogs turpinās un ka būtu labāk jāizmanto šis potenciāls domstarpību pārvarēšanai;

Diferenciācija un reģionālā sadarbība

17. norāda, ka sadarbībai ar ES nevajadzētu radīt konkurenci starp kaimiņvalstīm par labākajām attiecībām ar ES, bet gan veicināt reģionālo un teritoriālo sadarbību; uzsver EKP daudzpusējās dimensijas nepieciešamību. Sarežģītās problēmas, kas saistītas ar kaimiņvalstu stabilizāciju, var pārvarēt tikai tad, ja visi partneri reģionā sistemātiski sadarbojas; Eiropas Savienībai ir vairāk jācenšas īstenot daudzpusēju pieeju kaimiņattiecību politikā un sekmēt vietējo un reģionālo pašvaldību centrālo lomu šajā procesā;

18. vērš uzmanību uz Reģionu komitejas iesaisti un potenciālu reģionālās sadarbības sekmēšanā, it īpaši saistībā ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālo un vietējo pašvaldību asambleju (ARLEM), ES un Austrumu partnerības valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību konferenci (CORLEAP), kā arī Ukrainas darba grupu; aicina Komisiju un ES delegācijas vairāk izmantot trīs minēto organizāciju ekspertizāšanas;

19. norāda, ka Gruzija, Moldova un Ukraina, sagaidot ilgtermiņa labumu savai demokrātiskajai un ekonomiskajai attīstībai, ir izšķirušās par īpaši ciešām attiecībām ar ES un parakstījušas asociācijas nolīgumus; pauž bažas par reformu sociālajām izmaksām, kas var apdraudēt iedzīvotāju atbalstu tuvināšanās procesam, un aicina ES vēl ciešāk sadarboties ar attiecīgajām valstīm, lai rastu iespēju, kā risināt šo problēmu; uzsver, cik nozīmīgas nolīgumu īstenošanā ir decentralizācijas reformas šajās valstīs, un aicina prioritārā kārtā atbalstīt demokratizācijas procesu vietējā un reģionālajā līmenī;

20. aicina izstrādāt stratēģijas, lai nepieļautu situāciju, kad valstīm ir jāizvēlas starp ciešāku sadarbību ar ES vai citiem partneriem, un atzinīgi vērtē to, ka jaunākās vienošanās starp ES un Armēniju ir pavērušas jaunus ceļus ciešai sadarbībai ar ES, neskarot citas starptautiskās saistības; uzskata, ka šī pieredze būtu jāizmanto arī attiecībās ar Baltkrieviju un Azerbaidžānu;

21. aicina izstrādāt apakšreģionālās stratēģijas, kas atbilstu tik dažādajām problēmām un atšķirīgajiem apstākļiem dienvidu kaimiņreģionos, proti, Adrijas un Jonijas jūras reģiona stratēģiju, Vidusjūras rietumu reģiona stratēģiju un Vidusjūras austrumu reģiona stratēģiju;

22. aicina Augsto pārstāvi un Komisiju nākt klajā ar konkrētu stratēģiju, kā iesaistīt EKP kaimiņvalstu kaimiņvalstis, it īpaši ar Krievijas Federāciju, lai īstenotu šo pieeju;

23. uzsver, ka partnerība sākas pierobežas reģionos; aicina Komisiju atzīt tās nozīmi un atbalstīt pārrobežu sadarbības attīstību starp vietējām un reģionālajām pašvaldībām kaimiņvalstīs un tādējādi sniegt paraugu citām EKP valstīm; aicina izstrādāt ilgāka termiņa visaptverošu koncepciju, kas būtu plašāka par pašreizējo finanšu shēmu; šajā saistībā aicina ES un kaimiņreģionu sadarbībā izmantot Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (ETSG), kā arī bez kavēšanās panākt vienošanos starp *Interreg Europe* un Eiropas Kaimiņattiecību instrumentu par ES fondu saskaņotu izmantošanu visu to ES reģionu attīstībai, kuri robežojas ar EKP valstīm;

Atbildība un koncentrēšanās uz iedzīvotājiem

24. uzsver: lai EKP būtu sekmīga, būtiska atbildība ir vietējam un reģionālajam līmenim, un ES politika, pasākumi un finansējums ir jānosaka atbilstīgi reģionālajām vajadzībām. Ir jāizstrādā visaptveroša pieeja, kas dod labumu visiem sabiedrības slāņiem un sekmē reģionālo attīstību. Būtu jāstiprina vietējo un reģionālo pašvaldību, īpaši pierobežas pašvaldību, loma divpusējos rīcības plānos, tāpēc ir jānostiprina vietējo un reģionālo pašvaldību tiesības un pilnvaras, kā arī jāgādā, ka tām ir pieejami attiecīgi finanšu resursi;

25. norāda, ka vietējā līmenī un plašākā sabiedrībā joprojām trūkst zināšanu par Eiropas Savienību un tās nolīgumiem ar EKP valstīm; aicina Komisiju sadarbībā ar ES delegācijām būtiski veicināt sadarbības programmu atpazīstamību reģionālajā un vietējā līmenī, vairāk informēt un apmācīt vietējās un reģionālās ieinteresētās personas, piemēram, izmantojot apmācības programmas skolotājiem un apmainoties ar didaktisko materiālu, kā arī stiprināt EKP programmu izmantošanas spēju pašvaldībās;

26. uzskata, ka būtiski ir stiprināt jauniešu ieinteresētību un sieviešu līdzdalību, jo tie ir īpaši svarīgi faktori kaimiņvalstu attīstībai;

27. aicina īstenot vairāk konkrētu projektu, kas sniedz taustāmus rezultātus un pozitīvi ietekmē iedzīvotāju ikdienas dzīvi;

Labā pārvaldība, tiesiskums un cilvēktiesību un pilsonisko brīvību ievērošana

28. uzsver, ka labai pārvaldībai, tiesiskumam, demokrātijai un cilvēktiesību un demokrātisko brīvību ievērošanai ir būtiska nozīme stabilitātes nodrošināšanā; norāda, ka ES kaimiņvalstu sabiedrībām ir atšķirīga vēsturiskā pieredze un apstākļi un ka demokrātiskos un cilvēktiesību standartus nevar uzspiest ne no ārpuses, ne arī no augšas, bet tiem ir jāattīstās augšupējā virzienā; uzsver vietējo un reģionālo pašvaldību lomu demokrātijas un tiesiskuma nostiprināšanā sabiedrībā; norāda, ka šīs pamatvērtības ir EKP pamats un tās nedrīkst vājināt; uzsver, ka partnerattiecību nolīgumos vajag iekļaut efektīvākus institucionālos mehānismus, kuri ļautu pārraudzīt, kā partneri ievēro šos principus;

29. norāda, ka lielākajā daļā kaimiņvalstu administratīvās spējas vietējā līmenī ir jāuzlabo; apliecina RK, tās locekļu un iesaistīto pašvaldību, kā arī pašvaldību nacionālo apvienību gatavību piedalīties programmās, kas paredzētas administratīvās spējas veidošanai kaimiņvalstīs; aicina Komisiju radīt tam nepieciešamos administratīvos un finansiālos priekšnoteikumus; aicina pastiprināti atbalstīt decentralizācijas reformas kaimiņvalstīs; ierosina vienoties ar kaimiņvalstīm par nozaru izmēģinājuma projektiem, kuru īstenošana būs vietējo un reģionālo pašvaldību pārziņā, lai nodrošinātu pieredzi decentralizācijas procesu īstenošanā;

30. aicina Komisiju izstrādāt vietējā un reģionālā līmeņa deputātiem un vietējās pašpārvaldes struktūrām paredzētus projektus, kuru ietvaros var organizēt pieredzes apmaiņu ar ES vietējām un reģionālajām pašvaldībām; aicina vairāk atbalstīt vietējo un reģionālo pašvaldību nacionālās apvienības, lai EKP valstīs veicinātu pieredzes apmaiņu starp vietējām un reģionālajām pašvaldībām; aicina būtiski izvērst pilsētu partnerības programmas un Tehniskās palīdzības un informācijas apmaiņas programmu (TAIEX), kā arī mērķsadarbības programmas; aicina Komisiju atbalstīt RK vadītos un ARLEM, CORLEAP un Ukrainas jautājumu darba grupas ietvaros izstrādātos pasākumus ne tikai politiski, bet arī finansiāli;

31. atkārtο savu aicinājumu Eiropas Ārējās darbības dienestam, proti, kā praktisku pasākumu katrā no 16 Eiropas Komisijas delegācijām EKP valstīs iecelt "kontaktpersonu" sadarbībai ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

Sadarbība enerģētikas jomā

32. norāda, ka cieša sadarbība enerģētikas jautājumos ir būtiska sastāvdaļa ES attiecībās ar tās kaimiņvalstīm, no kurām daudzas ir svarīgi energoresursu piegādātāji ES dalībvalstīm; uzskata, ka ES var samazināt atkarību no ārējiem piegādātājiem un enerģijas avotiem, uzlabojot energoefektivitāti visos enerģētikas ķēdes posmos, maksimāli izmantojot atjaunojamus un citus vietējos energoresursus un prioritāti piešķirot ekoloģiski ilgtspējīgam kurināmajam un tehnoloģijām. Šādā veidā ES veicinās arī Parīzē apstiprināto COP 21 mērķu sasniegšanu; uzsver, ka sadarbībai enerģētikas jomā starp ES un tās kaimiņvalstīm noteikti jāietver enerģētikas infrastruktūras un energoefektivitātes attīstības projekti;

33. norāda, ka Pilsētas mēru pakts klimata un enerģētikas jomā var būt viena no platformām šādai sadarbībai, tādēļ nolūkā īstenot klimata un enerģētikas mērķus EKP valstīs piedāvā izmantot RK Pilsētas mēru pakta vēstnieku lietpratību un zinātību;
34. atzīst valstu tiesības pašām pieņemt lēmumus par savu energoapgādi; aicina šajā procesā konsekventi ņemt vērā vietējo un reģionālo pašvaldību un iedzīvotāju intereses; norāda, ka daudzām pašvaldībām Eiropas Savienībā ir būtiski iebildumi pret dabasgāzes un naftas ieguvu pēc hidropārrāvumu metodes, un aicina noteikt visaugstāko ES vides standartu ievērošanu dabasgāzes un naftas ieguvē un pārstrādē par priekšnoteikumu sadarbībai ar EKP valstīm enerģētikas jomā;
35. aicina enerģijas tīklu savienojamību uzlabot ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī starp ES un tās kaimiņvalstīm un šo valstu kaimiņvalstīm;
36. pauž bažas par to, ka dažās EKP valstīs ir ievērojami palielinājušās enerģijas cenas; uzskata, ka Komisijas apņēmībai veicināt enerģijas pieejamību būtu jāizpaužas praktiskās stratēģijās, kā palīdzēt tiem EKP valstu iedzīvotājiem, kurus skar enerģētiskā nabadzība;
37. pauž pārliecību, ka jaunajiem projektiem enerģētikas nozarē vajadzētu būt vērstiem uz enerģijas piegādes dažādošanu un tiem nevajadzētu apdraudēt EKP valstu kā tranzīta valstu statusu;

Sinerģijas veidošana

38. iesaka uzlabot sadarbībā ar austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm gūtās pieredzes apmaiņu un atzinīgi novērtē ARLEM, CORLEAP un Ukrainas jautājumu darba grupas locekļu līdzdalību šajā jomā;
39. aicina ciešāk koordinēt Eiropas kaimiņattiecību politiku un ES izstrādātās programmas bēgļu situācijas atvieglošanai kaimiņvalstīs;
40. atzinīgi vērtē to, ka Globālā Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģijā ir atzīta reģionu loma, jo tie "pārstāv būtiski svarīgas pārvaldības telpas decentralizētā pasaulē", un izteikts aicinājums "sekmēt un atbalstīt sadarbībā balstītas reģionālas sistēmas visā pasaulē"; aicina Augsto pārstāvi un EĀDD izvērtēt un izmantot vietējo un reģionālo pašvaldību gūto pieredzi;

Finanšu resursi

41. uzsver, ka Eiropas Kaimiņattiecību instrumenta nodrošinātais finansējums nav atbilstošs politiskajiem mērķiem un uzdevumiem ES kaimiņos, un pauž nožēlu, ka pēc EKP pārskatīšanas netika sniegts ieteikums finanšu resursus palielināt;
42. norāda, ka ES pašlaik piedzīvo vairāk krīžu nekā jebkad agrāk, it īpaši bēgļu krīzi, dabas katastrofas un bruņotus konfliktus, kas radījuši pamatvērtību apdraudējumu. Šīs krīzes vēl nebija paredzamas brīdī, kad tika noslēgta daudzgadu finanšu shēma (DFS) 2014.–2020. gadam; aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu par DFS pārskatīšanu, lai palielinātu maksimālās robežvērtības DFS 4. kategorijā, kā arī 3. kategorijā, ievērojami palielinot EKP līdzekļus, arī lai varētu risināt migrācijas un bēgļu krīzi un nodrošinātu migrantu uzņemšanu un integrāciju, par kuru galvenokārt ir atbildīgas vietējās un reģionālās pašvaldības. Jaunā DFS paver iespēju vairāk līdzekļu piešķirt Eiropas programmā migrācijas jomā minēto prioritāšu īstenošanai, it īpaši tās ārējai dimensijai;
43. aicina pakāpeniski samazināt praksi, kas EKP finansējumu koncentrē galvenokārt uz valstu līmeņa sadarbību; aicina noteikt katrā valstī esošajiem apstākļiem pēc iespējas atbilstošas procentu likmes projektu finansēšanai vietējā un reģionālajā līmenī. ES finanšu resursi ir jāpielāgo reģionālo un vietējo dalībnieku vajadzībām, tostarp atbalstot mazākus projektus un nodrošinot elastīgumu līdzfinansējuma sniegšanā. Komisijai būtu jāapsver iespēja no jauna ieviest Vietējās administrācijas atbalsta instrumentu (LAF), ko izmantoja pievienošanās procesā esošās valstis, un attiecināt tā izmantošanu arī uz EKP valstīm ar stingrākiem atmaksāšanas noteikumiem, kas paredz īstenot konkrētus un ilgtspējīgus projektus. Finanšu līdzekļu izlietošana ir rūpīgi jāuzrauga, tostarp ar pilsoniskās sabiedrības līdzdalību.

Brišelē, 2016. gada 11. oktobrī

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Markku MARKKULA